

Elma Şekeri

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 16 Nisan 2018

Sevdandır yüreğimde tanelenen,
Her biri bir ateş parçası.
Umutsuzluğun arasından çekip aldığın
Döşümdeki bıçak eskisi sızlamıyor artık.
Yaşama sebebinsin sen.
Bir mumun ardındaki sessizlik,
Şimdi çılgılık çılgılığa...

Bir kenarda,
Unutulmuşluğun ezikliğini yaşarken,
Verdiğin saadetin ayak izleri bunlar.
Şimdi gün ışığını gördüğümde,
Tanıyorum artık.
Oysa bilmem kaç yıl çekilen acılar,
Bir üflemeyle nasıl da geçti.

Ve serin selviler hayal ederken,
Bu nasıl bir yaşama sevincidir,
Yokluğunda bile yanında hissettiren.
Özlemine bile doyamadığım.
Adını hasretle andığım,
Nasıl bir tutkudur bu,
Anlatılmaz...

Yaşamın ta kendisi,
Kurgusuz şiirlerle coştüğüm.
Güne sığdıramayacak kadar yazma arzum.
Girdabında boğulduğum yaşanmışlığın,
Sevgiyle kucaklaştığı,
Anlam dolu yılların,
Yani senin eserin...

Mehter takımı gibi yürüdüğüm hayatta,
Şimdi adımlarım hep ileri.
Alıştığım göz yaşlarının tuzunu,

Sadece terimde göreceğimi hayal bile edemezken,
Bir sevda ateşine dokundum.
Değil yüreğimi,
Elimi bile yakmayan mutluluğun zirvesinde.

Saçak altına sığınmış öksüz bir çocuğun,
Sahiplenilmesi kadar saf ve temiz bir duygu bu.
Kar taneleri arasından onu çekip almak ne kadar sevapsa,
Sevabını kazandın.
İnanır mısın?
Bir elma şekerim eksik.
Belki bir de tel ucuna taktığım plastik arabam.

Annemin gergef işleyişi düştü aklıma.
Nakşına doyamadığım renkli bir çerçeve.
Renksiz gazete sayfaları,
Bir kurşun kalem noktasyken şiirde,
Nakışlı imgeler,
Renklenen sayfalar.
Asker mektubudur bunlar, hepsini görmelisin.

Patika yollardaki kimsesizliğim,
Elimi tutuşunla,
Bir karnaval havasında.
Unuttum işkencelerin acısını,
Unuttum darbecilerin ahını.
Bir bir kayboluyor,
Sızım sızım sızlayan yaralar.

Ey Oğul!
Saadet uzak değil,
Bir gün bir yerde senin de karşına çıkar.
Kim bilir belki de tam zamanı.
Ve belki de yaşıyorsun o saadeti,
Benim bilmediğim,
Ama hissettiğim kadar.

Ey Sevgili!
Maskesini düşürdün hayatın.

Yazmak istediklerimi yazsam,
Yorulur insanlar okumaktan.
Başımı göğsüne koyduğumda,
Poyrazlar dinecek,
Hep meltemler esecek yaşadığımca.

Ey Memleket!
Tükenmeyen maceraların son perdesi.
Şimdi sahnenin alkışlarla kapanacağı gün.
Yorgun ama mutlu bir yadigar bırakacağım sana.
Çiçeklerin en güzelini kucakladığım,
Düşlerde yaşanabilecek
Bir kısa hayat.

Mehmet Fikret ÜNALAN
14 Nisan 2018 Saat 21.20
Güzelçamlı/Kuşadası